

182 הערה 87: "וקד תסמי הד'ה אלחקול אלד'י געלתהא אלתוריה" המלה "אלחקול" קריאה משובשת של המקור, וצ"ל "אלחקוק". תרגומו "ויש שנקראים אלו המתנות (הזכויות) אשר קבעתם תורה לעניים". ושם תרגם "וכבר נקראו בשם חלקי השדה שקבעה תורה לעניים", ואין זה נכון.

241/2: נמצא קטע שלם של עשרים ושלוש שורות החסר בחלק העברי ושייך לעמ' 43 העברי.

313: החסר התרגום העברי של קטע הנמצא בעמ' 89: גם המינים עם כל רשעותם לא פלטו מידו הקשה.

340: "אסתקרת אלתאבות פי גבאל קרבא" המלה "קרבא" שבוש, וצ"ל "קרדא", וכפי שתרגם רס"ג "הרי אררט" – "גבאל קרדא, וכך תרגם אונקלוס. ושם בתרגומו כתב "והודיע לנו שבעצם היום ההוא נחה התיבה על הרים "קרובים". ולא פירש אם קרובים לציר הצפוני או לציר הדרומי...

קצרו של דבר אין אף עמוד במקור שאין בו בין 4-15 שגיאות. וכך בתרגום, אין עמוד שאין בו אותו המספר שגיאות ואי הבנות מכל הסוגים והמינים, מהן שאפשר שיעלו על הדעת, ומהן שאי אפשר שיעלו על הדעת, ואלו ראו חז"ל ספר זה היו קוראים עליו, "אל תשכן באהליך עולה" (איוב יא, יד).

והואיל וביקרא דרבנן קמאי עסקינן, לאחרונה יצא על ידי אוניברסיטת בר אילן ספר "כפאיה אלעאבדין" לר' אברהם בן הרמב"ם על ידי הד"ר ניסים דנה. התרגום מסורבל, מאורך, ובסגנון שאינו סגנון חז"לי ואף לא סגנון רבני, ומלבד כך מלא שבושים ואי הבנות ומהן חמורות ביותר. להלן שתי דוגמאות (בציון העמוד):

157: ראב"ם מדבר בחוקות הגוים דברים שלא אסרתם תורה ולא התירתם, אבל כדי לא להתדמות לעמים אסורים, ושם כתב ראב"ם "וליס מן את'אר ישראל יחרם פעלה אד'א קצד בה משאבהתהם ולד'לך חרמוא מספד קומי עלי כל אחד ואבאחוא ד'לך למן יחאצ'ר אלמלוח" המלה מספד טעות בקריאת המקור וצריך לקרוא "מספר קומי" ואף נדמה לו כי המלה קומי ערבית ולפיכך תרגם "ואינו ממסורת ישראל תאסר עשייתו אם מתכוונים בו להידמות אליהם ועל כן אסרו מספד לאומי על כל אחד, אך התירו זאת לפי שעומד לפני המלכים" וכו' ע"ש. ובאמת כי על תרגום זה יש לעשות מספד לאומי, והתרגום הנכון ואין במסורת ישראל אסור עשייתו אם נתכוון בכך להתדמות להם, ולפיכך אסרו מספד קומי על כל אדם והתירו את זה לקרובים למלכות וכו', ע"ש.

222: בשאל ראב"ם מה טעם חז"ל לא יאכל תרי ולא ישתה תרי. והשיב, "אן עלה' תחרימהם ד'לך אבעאד מן סנה' אלת'נויה בהמ"ק שעקרים, אלד'י כאנו יתבארכון באסתעמאל אלת'נויה פחרם אלחכמים ד'לך מבאינה להם ועד'קוה בסכנה", תרגומו "כי טעם איסורם את זה להרחיק מחוקי בעלי השניות, ברוך המקום שעקרים, שהיו מתברכים בשמוש השניות, לפיכך אסרו חכמים את זה כדי להבדל מהם, ותלאוהו בסכנה" וכו'. ושם, המתרגם לא הבין את הענין ואף את המלה

בהמ"ק פתרה בית המקדש ולפיכך תרגם שסבת איסורם זאת – להרחיק מהמנהג להכפיל בבית המקדש שעיקרם שהיו מתברכים על ידי השמוש בהכפלה, משום כך אסרו חכמים דבר זה כבארם להם ובקשרם אותו בסכנה וכו' ע"ש.

ועוד עשרות רבות של שגיאות ואי דיוקים בכל עמודי הספר, וכבר ארכו הדברים ברשימה זו, ולפיכך לא רשמתי את השאר, אבל בטופס שבידי במקומות שלא קראתי בשבת רשמתי בגליון קהלת א,ב, כלומר "הבל הבלים", כגון בעמ' 273: "אחד אלכ'יוט אלת'מאניה והיא אלד'י ילף בזה אלכ'רו צופא אזרק", תרגומו "אחד משמונת החוטים והוא שכורכים בו את החוליות כחול". ושם תרגם "אחד משמונה החוטים והוא זה שכורכים בו את החוטים שבחור יהיה מצמר כחול", והעיר לעיין במנגד, ואיני יודע מה יתן ומה יוסיף "המנגד": האם מנגד התעטף בציצית? וכיוצא בזה בכל עמוד. וסוג זה הוא שגיאות קטנות.

הסכה שהעירותי על שני ספרים אלו כי רס"ג וראב"ם קרובים ללבי ומעריץ אני אותם ואת ספריהם, ולפיכך צר לי שיצאו בצורה מרושלת כפי שיצאו.